

Засновчий акт

Жак Лакан

21 червня 1964 року

Я засновую – як одинак, яким я завжди був у своєму стосунку до психоаналітичної справи, – Французьку школу психоаналізу, напрям руху якої, на чотири наступні роки, про які ніщо у теперішньому не заважає мені говорити, я задам особисто.

За моїм задумом, ця назва представляє організм, у якому має бути виконана робота, – яка, у полі, відкритому Фрейдом, відновить гостроту леза його істини – яка поверне оригінальний праксис, заснований ним під ім'ям психоаналізу, з тими задачами, які на нього покладені у нашому світі, – і яка, за допомогою ретельної критики, викриє відхилення і компроміси, які гальмують його прогрес неналежним застосуванням.

Ця мета роботи нерозривно пов'язана з навчанням, яке має бути забезпечене в цьому русі відвоювання. Це означає, що ті, кого я сам навчав (*j'ai formés*), мають повне право зробити свій внесок у доцільну перевірку цього навчання (*formation*) і запрошуються до цього.

Ті, хто прийде до цієї Школи, виконуватимуть задачу, що підлягатиме внутрішньому та зовнішньому контролю. Натомість буде докладено максимум зусиль для того, щоб все цінне, що вони зроблять, мало заслужений відгук і належне місце.

Для виконання роботи ми приймемо принцип безперервної розробки в малих групах. Кожна з них (ми маємо назву для цих груп) складатиметься щонайменше з трьох осіб, щонайбільше з п'яти, чотири - оптимальна кількість. ПЛЮС ОДНА людина буде відповідальна за відбір, обговорення та розподіл обов'язків для кожного.

Після певного періоду роботи членам однієї групи буде запропоновано можливість перейти до іншої.

Керівництво зовсім не полягатиме у шефстві і не буде використане для отримання доступу до вищих посад, також ніхто не буде змушений почувати себе пониженим через виконання базових задач.

Адже всі особисті досягнення підлягатимуть умовам критики і контролю, в рамках яких вся здійснена робота буде підпорядкована Школі.

Це жодним чином не означає ієрархію зверху вниз, а радше циклічну організацію, роботу якої легко запрограмувати, і яка остаточно усталиться з

досвідом.

1 - Секція чистого психоаналізу

Тобто практика і вчення власне психоаналізу у строгому сенсі слова, який є – що буде встановлено у свій час – виключно дидактичним психоаналізом.

Нагальні проблеми, що поставатимуть у різних питаннях дидактики, знайдуть своє вирішення у постійній конфронтації між людьми з досвідом дидактики і кандидатами, що тільки вчаться. Пояснення цьому твердженню ми не маємо наміру приховувати : існує необхідність, що є результатом професійних вимог, що веде аналізанта у процесі навчання до взяття на себе бодай якоїсь аналітичної відповідальності.

Саме в межах цієї проблеми, як її окремий випадок, слід розглядати доступ до контролю. Вступ до визначення цього випадку базується на критеріях, які відрізняються від вражень усіх та упереджень кожного. Бо ми знаємо, що це наразі єдиний його закон, коли порушення правила, спостереженого у його формах, є постійним. Від самого початку і в будь-якому разі буде забезпечено кваліфікований нагляд за практиком, що навчається в нашій Школі.

До таким чином встановленого дослідження також будуть запропоновані риси, за допомогою яких я сам пориваю з прийнятими стандартами дидактичної практики, так само як і враження, що приписуються моєму викладу під час аналізу, коли трапляється, що в ролі моїх учнів мені асистують мої аналізанти. Сюди будуть включені, якщо потрібно, і ті можливі глухі кути, про які варто пам'ятати людині, що займає мою посаду в такій Школі, тобто ті, що могли б позначитися на її роботі.

Ці дослідження, метою яких є поставити під сумнів усталену рутину, будуть впорядковані управлінським складом секції, яка подбає належним чином про те, аби використати їхні результати на практиці.

Три підсекції:

- доктрина чистого психоаналізу;
- внутрішня критика його практики як навчання;
- контроль психоаналітиків під час навчання.

Наостанок, як принципове положення доктрини, я б хотів підкреслити, що ця секція, так само як і та, про призначення якої я говоритиму в частині

3, не обмежуватиметься у своєму наборі медичною кваліфікацією, оскільки чистий психоаналіз сам по собі не є терапевтичною технікою.

2 - Секція прикладного психоаналізу

Те, що мається на увазі під терапевтичною та клінічною медичною практикою.

Медичні групи будуть впроваджені незалежно від того, чи складатимуться вони з психоаналізованих суб'єктів чи ні, за умови, що вони здатні зробити свій внесок у психоаналітичний досвід; критикуючи його підхід у своїх результатах, – через випробування категорійних понять і структур, що їх я ввів як такі, що мають підтримувати вірні засади фройдистського праксису, – все це у клінічному обстеженні, у нозографічних термінах, у його місці у структурі терапевтичних проєктів.

І знову три підрозділи:

- вчення про лікування та його варіації;
- казуїстика
- психіатричні відомості та медичні дослідження.

Комісія для утвердження автентичності кожної роботи як такої, що належить Школі, і така, що її склад виключає будь-який упереджений конформізм.

3 - Секція обліку Фройдового поля

Перш за все, вона забезпечить звітність і критичну цензуру всіх публікацій, автори яких претендують на авторитет у цій галузі.

Вона візьме на себе зобов'язання висвітлити принципи, на основі яких аналітична практика має здобути статус науки. Адже цей статус, який слід визнати, яким би особливим він не був, не може бути наданий досвіду, що не піддається висловленню.

Наука зрештою вимагатиме як подальшого формування нашого досвіду, так і його передачі від того структуралізму, що функціонує в нашій науці, і на який можуть пролити світло підходи, притаманні певним іншим [наукам] – а також навпаки, ті ж самі науки могли б отримати додаткове натхнення з нашої суб'єктивації.

В кінці-кінців, необхідний праксис теорії, без якої порядок спорідненостей, окреслений науками, які ми називаємо гіпотетичними, залишиться у владі того політичного дрейфу, що підноситься до ілюзії універсального зумовлення.

Отож ще 3 підсекції :

- послідовне коментування психоаналітичного руху;
- Забезпечення зв'язку з суміжними науками;
- Етика психоаналізу, яка є праксисом його теорії.

Фінансовий фонд, що складається переважно з внесків членів Школи, і грантів, які вона зрештою отримає, а також платнею за послуги, які вона надаватиме як Школа, буде повністю призначений для її видавничої діяльності.

В щорічник у першу чергу увійдуть назви та анотації до робіт, випущених в межах Школи, і де фігуруватимуть, за їхнього бажання, всі ті, хто працював з нами.

Учасники можуть приєднатися до Школи, представившись робочій групі, про організацію якої ми говорили вище.

Рішення про членство буде прийматися мною особисто, не беручи до уваги позицію, яку хтось займав щодо мене в минулому, адже я впевнений, що ті, хто покинув мене, це не я, що хотів від них цього, а це вони завжди триматимуть на мене образ, з якою не зможуть впоратись.

Моя відповідь решті стосуватиметься лише того, що я можу припустити або констатувати щодо цінності групи та завдання, що його вона має намір виконати.

Організацію Школи, засновану на принципі ротації, який я вказав, визначатиме комітет, затверджений на першому пленарному засіданні, яке відбудеться через рік. Комітет матиме змогу краще її структурувати, спираючись на досвід, наприкінці другого року, коли відбудеться друге засідання.

Не видається необхідним, аби членство покривало весь план, вказаний вище, аби він працював. Також немає потреби в довгих списках учасників, а радше в наполегливих працівниках, яких я можу оцінити як таких лише з моменту їхнього вступу.

Переклад Ганни Улінцевої